

könnyen meg fogjuk érteni, hogy szőlőművelésünk megfelelő hasznót csak ott adhat, a hol a művelést a tulajdonos teljesíti jobbára saját erejével, vagy a hol nem jó ugyan, de annál több közönséges bor terem.

Világítsuk meg ezen állítást egy kis számításal.

Egy (800 □ öles) fertály szőlő, mely gazdag termésűnek tartatik, terem hazánkban egyre-másra 40—50 akó bort, ennek értéke must korában, akóját négy frttal számítva, tesz 160—200 frtot. A tiszta haszon e szerint egy ily minőségű szőlőnél, miután a művelési költségek az adóval együtt 50—60 frttal fedezhetők, tesz körülbelül 110—140 frtot. Ezen esetek és termékek rendszerint a gazdag talaju és friss ültetésű szőlőkben szoktak előfordulni.

A régi s hegyi szőlők ellenben, melyek hazánkban tudvalevőleg a finomabb borokat termik, hoznak hasonló területen egyre-másra 5—8 akót, melynek értéke must korában nyolcz forintnál drágábban nem igen fizettetvén, képvisel 40—64 frtot. Levonván itten is a művelési költségeket 50—60 frttal: öt akó termés esetében a termelő már veszteséggel dolgozik, nyolcz akó termésnél pedig marad számára csak pár nyomorult forint.

A gazdagon termő, s közönséges bort szolgáltató fertálynál mutatkozik a tiszta haszon e szerint egyre-másra 125 frtban, holott a másiké semmiben, vagy legfeljebb pár forintban. Alapján e számoknak, melyek nagyban véve, a valót fejezik ki, a közönséges bort termő szőlőnek a tőke értéke 2500 frtra mutat fertályonkint, mert az elérni szokott tiszta haszon ezen tőkének teszi 5%-es kamatját; a finomabb bort termő talajnak ellenben termése értékét csaknem teljesen fölemésztvén a kiadás, ugyszólván tőkeértéke nincsen is!

Igy állunk, kedves barátom, kérdésünkkel. És én mégis szőlősgazdának csaptam föl 1861-ben; és pedig egy oly természetű talajon, mely századok óta teremvén már szőlőt rendes termékenyítés nélkül, a mint az nálunk szokás — nagyon is azon második kategóriába való, hol t. i. jó, de vajmi kevés bor terem immár. Tettleges terméseim átlaga a lefolyt tiz év alatt, melyeket pontosan jegyeztem évről évre, fertályonkint nem ment öt akón túl. És én még se fáradtam ki a sisiphusi munkában, hanem teszek és haladok folyvást egy lépést előre, s márig látom, hogy pár év múlva nálam is más mérleg fog mutatkozni fáradozásaim jutalma gyanánt.

Lettem pedig szőlősgazdává több rendbeli oknál fogva. Először is egészségi szempontból szükségesnek láttam magamra nézve a nyáron általi folytonosabb kívül tartózkodást; másodsor érezvén bortermelésünk közgazdasági fontosságát, annak keretében magam is tettleges és tevékeny részt akartam venni; végre, mint egyik igénytelen tagja az orsz. gazd. egyesületnek, igen erősen éreztem, hogy e fontos hazai termelési ágnek úgy tehetek inkább megfelelő szolgáltatásokat, ha magamat tettleges e téren működés által a hozzászólásra alaposabban feljogosítom.

Felcsaptam tehát szőlősgazdának, daczára az ösztövére kilátásu jelennek. Szemeim előtt álltak egyrészt a külföldi, más természetű példák; szemeim előtt állt továbbá a meggyőződés, hogy a szőlőművelés terén hazánkban is lehet idővel jobb állapotokat és eredményeket kitartás és okszerűséggel előállítani. De meg voltam arról is győződve mindig, hogy ezen jobb állapotok és eredmények csakis úgy fognak bekövetkezni hazánkban is, ha a szőlőművelés és pinczekezelés ügyét azon osztály karolja fel főleg, mely állása és értelmi-